

Вижь ты не знаешъ че той побѣгнѣ; незнаешъ че ный сега имаы ново господарче, кыръ Сотиракя?

— Ты полудѣлъ ли си?

— Ой, Господи помилуй! Господи помилуй!

— Ама, кажи, наистинѣ побѣгнѣ ли кыръ Тодоракы Трипани?

— И у добъръ ни частъ биле! Побѣгнѣ не, ами побѣгнѣ, побѣ-ягнѣ! . . .

— Е, че на кѣдѣ ся запиѣ?

— Отиде той тамъ дѣто излѣзва Американското платно

— На Америка ли?

— Тѣкмо тамъ я. На Америка!

— А че защо!

— Тамъ вече дяволѣтъ да ма вземе ако знамъ защо!

— Ами кой е този що го казвашъ кыръ Сотираки?

— На господаря ни сынъ му.

— Бре, казвай право, не ся шегувай!

— Тако ми Бога, право ти казвамъ.

— Че отъ дѣ на кѣдѣ? ималъ ли е нѣкога дѣте кыръ Трипани?

— Ималъ я, ами го държалъ скрито и сегани го обади!

— Е; ами могъ ли да го видѣ и азъ туй дѣте?

— Сякамъ да спи еще, ама да видѣ.

Гырджикѣтъ ся прѣкрѣсти три пѣтя, нѣщо не обыкновенно за него. А байно мастро-Петракы ся истырузи по слѣбѣтъ и помѣри кѣмъ стаѣтъ на новыиъ си господарь.

— Заповѣдайте горѣ Гырджичко капетанъ, повыка готвачѣтъ на вращанье.

Гырджикѣтъ ся възне по слѣбѣтъ подиръ готвача, и като ся отвори хъ вратата отъ стаѣтъ хъ въ коѣто бѣ спалъ Мацко, учительтъ и Мацко ся възсправи хъ единъ срѣщу другы.